

ଡୁଲ୍ ଥୁଳେ ସୁଖାରି ମିଥ

ଘର ଭିତରେ ରିମୁନ ଏକଢ ସେବକ ହେଉଥାଏ । ସମସ୍ତକର ଯିବା ଆସିବା ଉପରେ ନିଜର ରଖୁଥାଏ । ଚିଲା ଚିଲା ରଖାଣି । ଠିକେ ପୂର୍ବ ରିମୁନ ହାତରୁ ଗୋଟେ କପ ପଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି । ମାମା ବାତେଲେରେ ବାପା ଗାଳି କରିବେ । ଭଙ୍ଗା କପଟିକୁ ବାରିଆହେ ନେଇ କେତି ପେଞ୍ଜ ମନେ ଯୋଜନା କରୁଥାଏ । ଏଇ ସମୟରେ ଜେଜେ ଘର ଭିତରୁ ପରିଆସି ପ୍ରକ୍ଷମ କଲେ ଆରେ ରିମୁନ ଏତେ ଝୁପରାପ କ'ଣ । ରିମୁନର ସାହସ ହେଲାନି ଜେଜେକୁ ସତ କହିବାକୁ । ଜେଜେ ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଏବେ ଟିମ୍ବୁନ ପାଠ କରି ନା ଖେଳିବାକୁ ଯିବି । ମୁଁ କିଛି ଠିକ କରିବାନ୍ତି । ଜେଜେ କହିଲେ ହେଉ ରିମୁନ ତୁ ଏବେ ଥା ମୁଁ ବଜାର ଆସୁ ଥାଏ ।

ଅଷ୍ଟଧ ଥାଣି ମାନିଦେଲେ ଓ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ । ରିମୁନ ଚିପଟ ଭଙ୍ଗା କପକୁ ଧରି ପରିପୁର ଦେଇଗଲା । କାହାରି ଆଖରେ ଯେବିଟି ନ ପଡ଼େ ଭଙ୍ଗା କପକୁ ଗୋଟେ କହିଲେ । ଯେବିନ ରବିବାର ସକାନ୍ତୁ ବାପା ବାରିପଟ ସମସ୍ତ କରିବାକୁ ବାପାରୁ ବାହାରିଲେ । ଜେଜେ ଦୋଢ଼ିଗାଲେ ବାରିପଟକୁ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ରିମୁନ । ବାପାଙ୍କ ଗୋଟିର ଧାର ଧାର ରକ୍ତ ବେହି ଯାଉଥାଏ । ପଚାରୁ ପଚାରୁ କ'ଣ ଭଙ୍ଗା କପରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ପୁଣିଗଲା । ଜେଜେ ଘର ଭିତରେ

ପାଥ୍ର କହିଥାନ୍ତୁ ଆଜି ବାପାକର ଏମିତି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏଇ ସମୟରେ ବାପା ଜେଜେକେ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ବାପାଙ୍କ ପାଦରେ ବ୍ୟାଷ୍ଟେ କନା ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । ଜେଜେ ଧରିଥିଲେ ଅଷ୍ଟଧ ମୁହିରା । ରିମୁନ ମନେ ପାଥ୍ରଥାଏ ଶୁଭାଙ୍ଗ ସବୁବଳେ କୁହି ମିଳିବା ମହାପାପ । ନିଜ ଭୁଲ ଝୁପିପାରି ରିମୁନ ତା' ମାମାଙ୍କ ଆମର ସତର କହିଦେଲା । ମାମା କହିଲେ ଆରେ ଭୁଲ ତିଥି ହେଲେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସୁଧାରିବା ହତିତ । ଯଦି ମିଳି କହିବା ଆହୁରିଧା ଆହୁରି ବେଶି ବଢ଼ିବା । ତୁ ଯଦି ସେଦିନ

-ଦେବେନ୍ଦ୍ର କର
ମଙ୍ଗାରାମ, କଟକ

କ ବି ତ

କୁଆଁର ପୂନେଇଁ

ଆଜି କୁଆଁର ପୂନେଇଁ
କରି କର ହୋଇ ହୃଦୟରେ ଜନ୍ମ
ତାରାଙ୍କ ମେଲରେ ଥାଇ ।
ତୋପା ଦିଶେ ଗରିଆଢ଼
ବୁପା ବଦର ସେ ଦେଇଛି ଦିବାର
ଗଛ ଲଜା କଷ ବାଢ଼ ।
ଆଜି ପୂନେଇଁ ନିଆରା
ତା' ଶୁଭ୍ର କରଣ ସ୍ଵାନ କରି ଆମେ
ତାକୁ ରହାଇବା ପରା ।
ସକାଳେ ତରବା ମୂଳେ
ଆଞ୍ଜଳି ଦେବିବା ତନ୍ମୁଖ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଭଜଣୀମାନଙ୍କ ମେଲେ ।
ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କରଣ ତାନ
ହୁଲକୁଳି ଦେଇ ମାରିବା ଜୀବନେ
କରିଦେବାକୁ ଆନନ୍ଦ ।

ପରିଷକ ନୂଆ ପୋକା
ଗାର ଗାର ତାବ ବସିବା ଆମେରେ
ଭୁଲି ଯାଇ ଦୁଃଖ ଶୋକ ।

-ପୁଷ୍ଟାକର କାରତ
ପ୍ରତାପ ନଗରୀ, କଟକ

ଜଳ ହିଁ ଜାବନ

ରଙ୍ଗ ତୋର ନାହିଁ ଗନ୍ଧ ହ୍ରାସ ତୁମ୍ଭି
ନାହିଁ ଦିତେ ଗାନ୍ଧ ପାଦ ।
ଲବନ ମିଶିଲେ ଲାଗୁ ତୁ ଲୁଣିଆ
ଜାରିଆ ଜାରିଆ ସ୍ଵାଦ ।

ସକର ପତିଲେ ମିଠା ମିଠା ଲାଗୁ
ଲେମ୍ବୁ ପତିଗଲେ ଖଟା ।
ପିତା ପିତା ଲାଗୁ ପତିଲେ ରିକିମ
ଭାଇର ପତର ବଟା ॥

ହଳଦୀ ପତିଲେ ହଳଦିଲୁ ହୁଏ
ଅଳକୁ ପତିଲେ ନାଲି ।
ଶାର ମିଶିଗଲେ ଶେବ ଗନ୍ଧ ହୁଏ
ମୁର ପତିଲେ ପାଲି ॥

ନଯକୁ ଝରିଲେ ଅଶ୍ରୁ ତୋର ନାମ
ପାତ୍ରି ଗଲିଲେ ଲାଲ ।
ଶୌର କରିଦେଲେ ମୁନ୍ତ୍ର ତୋର ନାମ
ଦେହରୁ ଦିଲିଲେ ଖଳ ॥

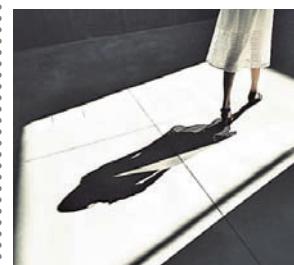
ଆକାଶୁ ପତିଲେ ବର୍ଷା ତୋର ନାମ
ଶିଖରୁ ଝରା ଜାତ ।
ପର୍ବତୁ ବହାରି ସମୁଦ୍ର ମିଶିଲେ
ନାମ ତୋର ନନ୍ଦ ପ୍ରୋତ ॥

ପାତକୁ ବାହାରି ଉପରେ ଭବିଲେ
ନାମ ହୁଏ ତୋର ଜଳ ।
ବତି ବନୀ ପାତି ବୁପରେ ଆସିଲେ
ହୁଏ ନାହିଁ ଥଳ କୁଳ ॥

-ଅମରନାଥ ବାରିକ
ମଙ୍ଗଲପୁର, କଟକ, ଯାଜପୁର

କଟିଲ ଦେଖି

ସୁରୁବଳେ ଥାଏ ଆମ ସାଥିରେ
କେବେ ପୁଣି ଥାଏ ସିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଆମ ଅବିଦ୍ୟା ନାହିଁ କେବେ ବି ଥରେ
ସମସ୍ତକ ସାଥେ ଥାଏ ସେ କହି
କିମେ ପାରିବ କୁହ ତା' ନାମ କହି ।

ସେ ପାର ଅଚର ଉଭୟର ରକ
କେବେ ପାରିରେ କେବେ ଗାତରେ ଘର
ଗୋଡ଼ ନାହିଁ ହେଲେ ପାରିବ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କିମେ ସେ ପାରିବ ନାମ ତା' କହି ।

ଭାଇ ପାର ଅଚର ଉଭୟର ରକ
କେବେ ପାରିରେ କେବେ ଗାତରେ ଘର
ଗୋଡ଼ ନାହିଁ ହେଲେ ପାରିବ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କିମେ ସେ ପାରିବ କୁହ ତା' ନାମ କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜିତି ଶୁଣେ
କେବେବେଳେ ସିଏ ଖେଳ ଦେଖାଏ
କେବେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ କାତି ସେ କହି
କିମେ ସେ କହିବା ନାମ ତା' କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜିତି ଶୁଣେ
କେବେବେଳେ ସିଏ ଖେଳ ଦେଖାଏ
କେବେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ କାତି ସେ କହି
କିମେ ସେ କହିବା ନାମ ତା' କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜିତି ଶୁଣେ
କେବେବେଳେ ସିଏ ଖେଳ ଦେଖାଏ
କେବେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ କାତି ସେ କହି
କିମେ ସେ କହିବା ନାମ ତା' କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜିତି ଶୁଣେ
କେବେବେଳେ ସିଏ ଖେଳ ଦେଖାଏ
କେବେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ କାତି ସେ କହି
କିମେ ସେ କହିବା ନାମ ତା' କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜିତି ଶୁଣେ
କେବେବେଳେ ସିଏ ଖେଳ ଦେଖାଏ
କେବେବେଳେ ମୁଣ୍ଡ କାତି ସେ କହି
କିମେ ସେ କହିବା ନାମ ତା' କହି ।

ପାରିତିଲେ ଗାନ୍ଧ ପାରିବ କିମେ
ଠିଆ ହୋଇ ସିଏ ନିଜି

